

2020/2273(INI)

12.3.2021

ADVIES

van de Commissie landbouw en plattelandsontwikkeling

aan de Commissie milieubeheer, volksgezondheid en voedselveiligheid

inzake de EU-biodiversiteitsstrategie voor 2030 – De natuur terug in ons leven
brengen
(2020/2273(INI))

Rapporteur voor advies: Isabel Carvalhais

(*) Procedure met medeverantwoordelijke commissies – artikel 57 van het
Reglement

PA_NonLeg

SUGGESTIES

De Commissie landbouw en plattelandsontwikkeling verzoekt de bevoegde Commissie milieubeheer, volksgezondheid en voedselveiligheid onderstaande suggesties in haar ontwerpresolutie op te nemen:

- A. overwegende dat agrobiodiversiteit alle onderdelen van biologische diversiteit bestrijkt die relevant zijn voor voedsel en landbouw; overwegende dat dit tevens de verscheidenheid en variabiliteit bestrijkt van ecosystemen, dieren, planten en micro-organismen, op genetisch, soort- en ecosysteemniveau, die noodzakelijk zijn om de essentiële functies van ecosystemen te ondersteunen;
- B. overwegende dat veranderingen in land- en zeegebruik, de winning van natuurlijke hulpbronnen, de klimaatverandering, verontreiniging en de invasie van uitheemse soorten de belangrijkste rechtstreekse oorzaken zijn van verlies aan biodiversiteit; overwegende dat die oorzaken het resultaat zijn van een reeks nadelige onderliggende oorzaken die met name verband houden met productie- en consumptiepatronen, de demografische dynamiek en demografische tendensen, handel en technologische innovaties¹;
- C. overwegende dat uit de langetermijntendensen op het gebied van weide-, bos- en gewone vogelsoorten en graslandvlinderpopulaties blijkt dat de biodiversiteit van de landbouwgrond in Europa er sterk op achteruit is gegaan; overwegende dat dit hoofdzakelijk het gevolg is van het verlies aan en de fragmentatie en aantasting van natuurlijke ecosystemen, wat voornamelijk wordt veroorzaakt door de intensivering van de landbouw, intensief bosbeheer, het opgeven van landbouwgrond en stadsuitbreiding²;
- D. overwegende dat landbouwgrond bijna de helft van het grondgebied van de EU uitmaakt en bossen 42 % van het grondgebied van de EU bestrijken; overwegende dat het duurzaam beheer van landbouwgrond bijdraagt aan bredere ecosysteemfuncties, zoals de bescherming van de biodiversiteit, koolstofvastlegging, het op peil houden van de water- en luchtkwaliteit, het vasthouden van vocht in de bodem met een vermindering van het afstromende water, infiltratie van water en erosiebeheersing;
- E. overwegende dat landbouw en bosbouw essentiële onderdelen zijn van de Europese economie en samenleving, aangezien zij voorzien in veilige, kwaliteitsvolle en betaalbare levensmiddelen en een belangrijke factor vormen wat betreft de levensvatbaarheid van plattelandsgebieden, op het gebied van het veiligstellen van de werkgelegenheid en economische kansen, de levenskwaliteit en het milieu;
- F. overwegende dat de specifieke natuurlijke en structurele kenmerken van de landbouwsector van de EU, die voornamelijk bestaat uit kleine, op gezinsarbeidskrachten gestoelde landbouwbedrijven waarvan twee derde kleiner is dan vijf hectare en waarvan een derde wordt geleid door personen die 65 jaar of ouder zijn, specifieke uitdagingen met zich meebrengen die beleidsmakers in overweging moeten

¹ Intergouvernementeel wetenschapsbeleidplatform inzake biodiversiteit en ecosysteemdiensten (IPBES), “Mondiaal evaluatieverslag over biodiversiteit en ecosysteemdiensten”, 2019.

² Europees Milieuagentschap (EEA), “Het milieu in Europa – stand van zaken en vooruitzichten 2020 – Kennis voor de overgang naar een duurzaam Europa”, 2019.

nemen wanneer zij maatregelen en beleid opstellen voor de sector;

1. herinnert eraan dat de productiviteit en veerkracht van de landbouw afhankelijk zijn van biodiversiteit, hetgeen essentieel is om de duurzaamheid en veerkracht van onze voedselsystemen en voedselzekerheid op lange termijn te waarborgen; benadrukt voorts dat een groot deel van de biodiversiteit in Europa voortvloeit uit zijn diverse landbouwsystemen en bosbouw en de instandhouding ervan afhankelijk is van het continue actieve en duurzame beheer van grond en landbouw- en bosecosystemen met weinig impact; benadrukt echter de negatieve gevolgen voor de biodiversiteit van bepaalde landbouwsystemen die tot een overexploitatie van natuurlijke hulpbronnen leiden;
2. merkt op dat het watervaleffect van de vershraling van het landschap een lagere productie tot gevolg heeft, met name door een afname van de rijkdom aan bestuivers en natuurlijke vijanden³; herhaalt dat het vervangen van de populatie van natuurlijke vijanden door pesticidengebruik het probleem van verminderde bestuiving nog verergert, terwijl bestuiving rechtstreeks deel uitmaakt van de gewasproductie; pleit voor een holistische aanpak, teneinde ecosysteemdiensten te waarborgen met behulp van maatregelen die leiden tot een meer heterogeen landschap;
3. beklemtoont het belang van genetische diversiteit, van soorten en van natuurlijke landschappen, en is van mening dat landbouw het mogelijk maakt de biodiversiteit van vele regio's, zoals open berggebieden, te behouden door de verspreiding van invasieve planten- en diersoorten te voorkomen;
4. beklemtoont de belangrijke rol die kleine landbouwbedrijven spelen bij het behoud van de biodiversiteit en het landschap; wijst erop dat kleine landbouwbedrijven bijdragen aan het behoud van de biodiversiteit door minder intensieve en machinale praktijken toe te passen en door minder productiemiddelen zoals pesticiden en meststoffen te gebruiken; beklemtoont bovendien dat kleine landbouwbedrijven gevoelige plattelandsgebieden (berggebieden, achtergestelde gebieden, eilanden en Natura 2000-gebieden) beschermen door de landbouw, en zo ook de biodiversiteit, in stand te houden;
5. is ingenomen met het hoge ambitieniveau van de EU-biodiversiteitsstrategie voor 2030 om het biodiversiteitsverlies in de EU een halt toe te roepen en om te buigen; is van mening dat dit ambitieniveau nodig is, moedigt beleidsontwikkeling en -uitvoering op alle niveaus aan en bevordert de ontwikkeling en mainstreaming van onderzoek, innovatieve en haalbare oplossingen en de omzetting ervan in beleid, teneinde het verlies aan biodiversiteit aan te pakken;
6. herinnert eraan dat voor een doeltreffende uitvoering van de strategie alle drie de dimensies van duurzaamheid moeten worden erkend: ecologisch, sociaal en economisch; benadrukt dat de voortdurende achteruitgang van de biodiversiteit van landbouwgrond, waaronder op landschapsniveau, een realiteit is en dat doortastende maatregelen uitgevoerd door de hele samenleving en gesteund door wetenschappelijke consensus nodig zijn om deze trend tegen te gaan;

³ Dainese, M. et al., "A global synthesis reveals biodiversity-mediated benefits for crop production", *Science Advances*, vol. 5, nr. 10, 2019.

7. betreurt dat in de EU-biodiversiteitsstrategie voor 2020 geen meetbare streefcijfers werden vastgesteld voor de landbouw, waardoor het moeilijk is de vooruitgang en de resultaten van door de EU gefinancierde maatregelen te beoordelen; herinnert eraan dat slechte coördinatie tussen EU-beleid en EU-strategieën inzake biodiversiteit ertoe heeft geleid dat men niet in staat is geweest de achteruitgang van de genetische diversiteit aan te pakken⁴; verzoekt de Commissie de aanbevelingen van de Europese Rekenkamer (ERK) te volgen en in de biodiversiteitsstrategie voor 2030 voort te bouwen op de geleerde lessen;
8. merkt op dat er na de idealen en goede bedoelingen van de Green Deal een follow-up moet komen wat betreft de uitvoering, met name voor het gemeenschappelijk landbouwbeleid, dat een zeer significante impact heeft op de biodiversiteit, aangezien het sturing geeft aan het landgebruik zowel binnen de EU als daarbuiten;
9. verzoekt de Commissie te garanderen dat Europese landbouwers toegang hebben tot nieuwe technologieën en voortdurende ontwikkeling in de landbouwsector mogelijk te maken door te zorgen voor een innovatievriendelijk regelgevingskader;
10. herinnert eraan dat het belangrijk is een collectieve aanpak aan te moedigen en gebruik te maken van het multiplicatoreffect daarvan, teneinde de maatregelen van de biodiversiteitsstrategie te bevorderen, en verzoekt de Commissie samenwerkingsvennootschappen, zoals coöperaties in de agrovoedingssector, te bevorderen en hen te ondersteunen bij de uitvoering van maatregelen om de biodiversiteit op een collectieve manier te beschermen;
11. benadrukt het sterke verband met de “van boer tot bord”-strategie en de bosstrategie en de noodzaak van een holistische benadering van het voedselsysteem en de waardeketen van de bosbouw;
12. verzoekt de Commissie effectbeoordelingen uit te voeren en een alomvattende empirisch en wetenschappelijk onderbouwde evaluatie op te stellen van de uitvoering van de maatregelen en doelstellingen van de biodiversiteitsstrategie, waaronder wat betreft zeer diverse landschapselementen, waarbij rekening wordt gehouden met specifieke nationale omstandigheden; meent dat de strategie in het bijzonder aandacht moet besteden aan de individuele en cumulatieve effecten op de sociale en economische duurzaamheid van de landbouw, bosbouw en plattelandsgebieden in de EU, de voedselzekerheid, de beschikbaarheid van grond en van landbouw- en agrovoedingsproducten, prijzen, beschikbaarheid van hout en de potentiële risico's in verband met het verplaatsen van het verlies aan biodiversiteit naar niet-EU-landen door de vervanging van lokale landbouwproductie door invoer; wijst erop dat aandacht moet worden besteed aan de negatieve en positieve gevolgen ten aanzien van het gebruik van hulpbronnen en de voedselzekerheid op zowel de korte als de lange termijn;
13. is van mening dat met het oog op een doeltreffende uitvoering de biodiversiteitsdoelen, zodra ze door de medewetgevers zijn goedgekeurd, in de gehele relevante EU-

⁴ Speciaal verslag nr. 13/2020 van de Europese Rekenkamer, “Biodiversiteit op landbouwgrond: met de bijdrage van het GLB is de achteruitgang niet tot staan gebracht”, 2020.
<https://www.eca.europa.eu/nl/Pages/DocItem.aspx?did=%7bB5A7E9DE-C42E-4C1D-A5D2-03CA1FADE6F8%7d>

wetgeving moeten worden weerspiegeld;

14. neemt met grote bezorgdheid kennis van de recente wetenschappelijke beoordeling van de cumulatieve effecten van de boer-tot-bord- en biodiversiteitsstrategieën door de economische onderzoeksdienst van het Ministerie van Landbouw van de VS⁵;
15. verzoekt de Commissie daarnaast een empirisch onderbouwde effectbeoordeling op te stellen van de potentiële risico's met betrekking tot broeikasgasemissies, biodiversiteitsverlies, leefbaarheid van platteland en regio's, voedselprijzen en strategische regionale voedsel- en leveringszekerheid veroorzaakt door effecten van de mogelijke verplaatsing en verschuiving van landbouwproductie binnen de Europese Unie ten gevolge van de uitvoering van de maatregelen en doelstellingen van de strategie;
16. is van mening dat het behoud van de biodiversiteit een belangrijke maatschappelijke doelstelling is waar een meerderheid van de Europeanen achter staan⁶, die actie door alle sociale en economische sectoren alsmede een ruim en inclusief debat vereist, met de daadwerkelijke participatie van iedereen in de samenleving op Europees, nationaal en regionaal niveau; merkt met name op dat het behoud van de biodiversiteit grotere participatie vereist van iedereen die de maatregelen uitvoert, zoals landbouwgemeenschappen, waaronder kleine landbouwbedrijven en jonge landbouwers en de bosbouwsector, terwijl tegelijk geprofiteerd moet worden van hun kennis en ervaring, win-winsituaties moeten worden gedeeld die zowel de biodiversiteit als landbouw- en bosbouwinkomsten ten goede komen en een gevoel van eigen inbreng moet worden gecreëerd, dat van vitaal belang is voor de succesvolle uitvoering van de strategie;
17. wijst op het belang van bottom-up participatieve processen, positieve stimulansen en ondersteuning voor het vergroten van de motivatie en inzet ten aanzien van de bescherming van biodiversiteit, terwijl de aanvullende meerwaarde van vrijwillige initiatieven wordt benadrukt;
18. is van mening dat op alle beleidsniveaus meer aandacht moet uitgaan naar het ontwikkelen van win-winsituaties voor de bescherming van de biodiversiteit die de drie dimensies van duurzaamheid (economisch, sociaal en ecologisch) bevorderen;
19. is van mening dat de totstandbrenging van subzones of subgebieden in bestaande beschermde gebieden, waar al naargelang de specifieke kenmerken van de gebieden verschillende reeksen activiteiten zouden zijn toegestaan, meer flexibiliteit zou bieden en tegelijkertijd de doeltreffendheid van de bescherming zou vergroten;
20. benadrukt het feit dat het gemeenschappelijk landbouwbeleid (GLB) een sleutelrol speelt bij de bescherming en bevordering van de biodiversiteit van landbouwgrond, met inbegrip van de genetische diversiteit, samen met andere beleidslijnen en instrumenten die in de Green Deal zijn uiteengezet; herinnert aan de doelstellingen van het GLB die

⁵ Beckman, J. et al., "Economic and Food Security Impacts of Agricultural Input Reduction Under the European Union Green Deal's Farm to Fork and Biodiversity Strategies", economische onderzoeksdienst van het Ministerie van Landbouw van de VS.

⁶ Speciale Eurobarometer nr. 481, "Attitudes of Europeans towards biodiversity", mei 2019, https://data.europa.eu/euodp/nl/data/dataset/S2194_90_4_481_ENG

vermeld staan in artikel 39 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie;

21. onderstreept het potentieel dat de componenten van het komende GLB inzake groene architectuur hebben om individuele en collectieve stimulansen te bevorderen en te verstrekken voor de overgang naar duurzamere en veerkrachtigere landbouwsystemen voor de productie van voedsel en het behoud van landbouwgrond met een hoge natuurwaarde en biodiversiteit op landbouwgrond, als zij goed zijn opgezet;
22. is van mening dat de lidstaten bij het ontwikkelen van hun conditionaliteitsnormen passende referentiesituaties voor duurzaamheid en biodiversiteit moeten vaststellen en moeten zorgen voor de ambitieuze en snelle ontwikkeling en toepassing van interventies, met name ecoregelingen en agromilieu-klimaatmaatregelen op het gebied van plattelandontwikkeling, wat bijdraagt aan het verbeteren van de verwezenlijking en het potentieel van biodiversiteitsvoordelen in overeenstemming met het vereiste ambitieniveau, terwijl rekening wordt gehouden met specifieke lokale behoeften, omstandigheden en uitgangspunten op grond van een empirisch onderbouwde Swot-analyse;
23. wijst op het cruciale belang van de boslandbouw- en bebossingsmaatregelen van het GLB en moedigt aan tot continuïteit van bosbouwmaatregelen, overeenkomstig de EU-bosstrategie;
24. wijst erop dat de uitvoering van deze strategie vanuit milieuoogpunt niet zo doeltreffend als bedoeld zal zijn, tenzij ondersteuning wordt aangeboden om ervoor te zorgen dat landbouwers en hun bedrijven hun levensvatbaarheid en concurrentievermogen behouden;
25. verzoekt de Commissie onmiddellijk gebruik te maken van de mogelijkheden die het herstel van bossen, watergebieden, veengebieden, graslanden en kustecosystemen biedt voor het matigen van en de aanpassing aan de klimaatverandering, alsook natuurbehoud op te nemen in alle relevante beleidsmaatregelen en programma's van de EU;
26. is van mening dat de kleine veranderingen die werden ingevoerd in het kader van de verschillende hervormingen van het GLB geen sterk signaal hebben gegeven aan de landbouwers om hun praktijken te veranderen, en is van mening dat een aanzienlijke verandering op basis van klimaat- en biodiversiteitscrises noodzakelijk is om landbouwers te overtuigen dat het voor hun bedrijven en bestaansmiddelen relevant is;
27. betreurt dat het GLB niet doeltreffend is geweest op het gebied van het omkeren van de decennialange achteruitgang van de biodiversiteit en dat de intensieve landbouw een hoofdoorzaak blijft van biodiversiteitsverlies; beklemtoont bovendien dat volgens speciaal verslag nr. 13/2020 van de ERK⁷ de doelstellingen en maatregelen op het gebied van landbouw van de EU-biodiversiteitsstrategie niet meetbaar zijn, wat het moeilijk maakt om resultaten te beoordelen;

⁷ Speciaal verslag nr. 13/2020 van de Europese Rekenkamer, "Biodiversiteit op landbouwgrond: met de bijdrage van het GLB is de achteruitgang niet tot staan gebracht", 2020.
<https://www.eca.europa.eu/nl/Pages/DocItem.aspx?did=%7bB5A7E9DE-C42E-4C1D-A5D2-03CA1FADE6F8%7d>

28. wijst derhalve op het belang van de opvolging van de aanbevelingen van de ERK aan de Commissie met betrekking tot het beter coördineren van de biodiversiteitsstrategie voor 2030, het verbeteren van de bijdrage van rechtstreekse betalingen en plattelandontwikkeling aan de biodiversiteit van de landbouwgrond, het nauwkeuriger volgen van begrotingsuitgaven en het ontwikkelen van betrouwbare indicatoren om de impact van het GLB te beoordelen;
29. wijst erop dat het belangrijk is landschapselementen met een grote diversiteit in landbouwlandschappen te creëren, te behouden en te herstellen alsook landbouwpraktijken en/of productieve kenmerken te handhaven en te ondersteunen die gunstig zijn voor de biodiversiteit, bestuivers en de natuurlijke biologische bestrijding van plagen;
30. verzoekt de lidstaten de nodige maatregelen te ontwikkelen in het kader van hun strategische GLB-plannen om zeer biodiverse gebieden, waaronder landschapselementen, te bevorderen met als doel een gebied te realiseren van ten minste 10 % gebieden met een grote diversiteit die gunstig zijn voor de biodiversiteit, bijvoorbeeld hagen, bufferstroken, gebieden waar geen chemische stoffen worden gebruikt en tijdelijk braakland, alsmede uitgestrekte landbouwgronden bestemd voor biodiversiteit op de lange termijn, alsmede interconnectiviteit tussen habitats en de vorming van groene corridors zoveel mogelijk te bevorderen teneinde het potentieel voor biodiversiteit te maximaliseren;
31. herinnert eraan dat gebrekkige toegang tot land een van de belangrijkste factoren is die een beperkende invloed hebben op de vestiging van jonge landbouwers en de generatiewissel bij Europese landbouwbedrijven, die belangrijke doelstellingen vormen van het GLB; is van mening dat de totstandbrenging van niet-productieve gebieden moet worden geëvalueerd om het creëren van negatieve gevolgen voor de toegang van jonge landbouwers tot land zoveel mogelijk te vermijden;
32. benadrukt dat wanneer instandhoudingsmaatregelen het gebruik van grond in particulier bezit beperken of negatieve gevolgen hebben voor de waarde ervan, een passende vergoeding aan de eigenaar moet worden toegekend;
33. is ingenomen met de erkenning van biologische landbouw als een van de sterke componenten op de weg van de EU naar duurzamere voedselsystemen, namelijk ten aanzien van biodiversiteitsoverwegingen, en voor de verwezenlijking van overheidsbeleidsdoelstellingen op het gebied van economische ontwikkeling, werkgelegenheid op het platteland, milieubescherming en klimaatactie; wijst op het belang van het Europees actieplan voor biologische landbouw voor het vergroten van de toepassing van biologische landbouw;
34. onderstreept dat de ontwikkeling van biologische voedselproductie vergezeld moet gaan van ontwikkelingen van de markt en de toeleveringsketen en maatregelen om de vraag naar biologische levensmiddelen te stimuleren, waaronder via openbare aanbestedingen en een breed scala aan stimuleringsmaatregelen, onderzoek, innovatie, opleiding en overdracht van wetenschappelijk kennis, waarbij de stabiliteit van de markt voor biologische producten en de eerlijke beloning van landbouwers worden gewaarborgd en maatregelen ter ondersteuning van jonge biologische landbouwers worden bevorderd; wijst op de noodzaak van de ontwikkeling van de volledige biologische voedselketen

om lokale verwerking en de distributie van de biologische productie van de Unie mogelijk te maken;

35. merkt op dat de lidstaten naargelang van de mate van ontwikkeling van hun biologische sector op verschillende wijze aan deze Uniebrede streefdoelen zullen bijdragen en roept derhalve op tot het vaststellen van nationale streefdoelen; beklemtoont dat die streefdoelen niet zullen worden bereikt zonder sterke financiële steun, solide opleidingsprogramma's en adviesdiensten; verzoekt de lidstaten hun strategische GLB-plannen hierop af te stemmen en verzoekt de Commissie erop toe te zien dat die strategische plannen aan de eisen voldoen;
36. benadrukt de nauwe samenhang tussen de Europese bos- en biodiversiteitsstrategie;
37. onderstreept dat veerkrachtige en gezonde bosesystemen, met inbegrip van fauna en flora, belangrijk zijn om de levering te handhaven en te bevorderen van de talrijke ecosysteemdiensten die bossen te bieden hebben, zoals biodiversiteit, schone lucht, water en een gezonde bodem, alsmede hout en andere grondstoffen dan hout; wijst erop dat de milieu-, klimaat- en biodiversiteitsdoelstellingen van de EU nooit zullen kunnen worden gerealiseerd zonder bossen en bosbouw die multifunctioneel en gezond zijn en die duurzaam beheerd worden op basis van een langetermijnperspectief;
38. wijst erop dat een samenhangende aanpak moet worden ontwikkeld om de bescherming van de biodiversiteit en van het klimaat te combineren met een bloeiende bossector en duurzame bio-economie;
39. merkt in dat opzicht op dat gelijke aandacht voor de sociale, ecologische en economische baten van bosbouw kan helpen de veerkracht en het aanpassingsvermogen te waarborgen, en dat de transitie naar een circulaire bio-economie kan worden verwezenlijkt en de biodiversiteit kan worden bevorderd; is van mening dat bij streefdoelen en bij de uitvoering rekening moet worden gehouden met de exacte omstandigheden en mogelijkheden in elk land en dat zij moeten resulteren in positieve gevolgen voor bossen en bosbouwomstandigheden, bestaanszekerheid in plattelandgebieden en de biodiversiteit in Europese bossen;
40. benadrukt dat bossen, met name oerbossen, bijzonder relevant zijn voor de bescherming van de biodiversiteit en roept op tot de bescherming ervan; verzoekt in dat opzicht de Commissie en de lidstaten te komen met een definitie van oerbossen die door het Permanent Comité voor de bosbouw in het kader van de toekomstige EU-bosstrategie moet worden opgesteld;
41. benadrukt het belang van de Natura 2000-bosgebieden voor het behoud van de biodiversiteit in bossen; merkt echter op dat er voldoende financiële middelen nodig zijn om die gebieden te beheren en te zorgen voor handhaving;
42. benadrukt het belang van het op evenwichtige wijze versterken van duurzaam bosbeheer voor de gezondheid, de klimaatveerkracht en de levensduur van bosesystemen en het behoud van de multifunctionele rol van bossen, met inbegrip van behoud van de biodiversiteit in bossen, alsook voor de verwezenlijking van de duurzameontwikkelingsdoelstellingen (SDG's) en de uitvoering van de Europese Green Deal; benadrukt dat het van belang is genetische diversiteit in aanplantingsoverwegingen op te nemen – aangezien hiermee het risico op plagen en de

verspreiding van ziekten wordt beperkt –, evenals lokale/inheemse soorten;

43. wijst op het belang van opleiding voor boseigenaren, lokale bewustmakingsacties en processen met inspraak van het publiek, met continue bebossings- en herbebossingsprogramma's; verzoekt de Commissie EU-brede gespecialiseerde opleidingsprogramma's en een alomvattend en efficiënt informatiesysteem voor bosbeheer te bevorderen;
44. benadrukt het aantal waardevolle traditionele boslandbouwsystemen in de EU en het potentieel van innovatieve systemen; wijst op de mogelijkheden die boslandbouw te bieden heeft voor het verbeteren en versterken van een breed scala aan ecosystemendiensten, de biodiversiteit van landbouwgrond, koolstofvastlegging, bodembescherming en watercyclusregulering, alsmede voor het verhogen van de productiviteit en duurzaamheid van landbouwbedrijven;
45. erkent de noodzaak van het vergroten van de kennis over en de brede bevordering van opleiding over boslandbouw teneinde landbouwers te wijzen op de voordelen en praktijken van de integratie van bosrijke vegetatie met landbouw;
46. verzoekt de Commissie aandacht te besteden aan het verlies aan biodiversiteit als gevolg van de gebouwde omgeving; is van mening dat stedelijke en voorstedelijke gebieden, met inbegrip van voormalige industrieterreinen en gesaneerde terreinen, bij uitstek geschikt zouden zijn voor het aanplanten van bomen, en zo bij te dragen aan het verbeteren van de biodiversiteit in stedelijke gebieden; erkent de mogelijkheden die boslandbouw en niet voor voedselproductie geschikte gebieden te bieden hebben voor het vergroten van het aantal bomen, en dat aanplanting in gebieden met een hoge natuurwaarde moet worden vermeden;
47. erkent het belang om hout afkomstig van duurzaam beheerde bossen en houten producten te gebruiken om bij te dragen aan de overstap naar een CO₂-neutrale economie en aan de ontwikkeling van de circulaire bio-economie;
48. verzoekt de lidstaten nationale wetgeving te verbeteren teneinde bescherming tegen illegale houtkap en het verlies aan biodiversiteit in te voeren of waar nodig te versterken;
49. benadrukt het feit dat de doelstellingen van de EU inzake het milieu, het klimaat en de biodiversiteit nooit zullen kunnen worden gerealiseerd zonder gezonde bossen; moedigt derhalve acties aan om bosbedekking te vergroten die bestaat uit bomen die geschikt zijn voor lokale omstandigheden en ecosystemen, waarbij met name exotische soorten worden vermeden die veel minder lokale biodiversiteit in stand houden; wijst erop dat latere nieuwe bossen geen negatieve gevolgen mogen hebben voor bestaande biodiversiteit of voor koolstofputten, en dat aanplanting met name in waterrijke en veengebieden, op weidegronden met grote biodiversiteit en ander land met een hoge natuurwaarde moet worden vermeden; beklemtoont dat elke toekomstige EU-bosstrategie gericht moet zijn op bescherming, herbebossing en bebossing, met boomsoorten die geschikt zijn voor de locatie en de omgeving;
50. wijst op het belang van het verbeteren van biodiversiteit in agrosystemen op alle niveaus, van velden tot landschappen; acht het van fundamenteel belang wetenschappelijk onderzoek naar de verbanden tussen landbouwpraktijken, ecologische

processen en ecosysteemdiensten te versterken, ter bevordering van de ontwikkeling van innovatieve praktische oplossingen en de specifieke lokale kennis die nodig is om ecosysteemdiensten in uiteenlopende ecologische contexten te stimuleren;

51. wijst erop dat de keuze om de bio-energiesector in stand te houden en verder te versterken, kan leiden tot een beheerskeuze om de rotatieperiode te verkorten of het gebruik van snel groeiende soorten die de kwaliteit van hout en de waarde van producten zullen verlagen en de houtverwerkende sector in gevaar zullen brengen; merkt op dat de in de biodiversiteitsstrategie voorgestelde win-winoplossing van het beperken van het gebruik van hele bomen op het gebied van energieproductie eveneens belangrijk is voor de houtverwerkende sector;
52. is van mening dat voor steun aan bebossingsinitiatieven een holistische benadering moet worden gevolgd waarbij rekening wordt gehouden met lokale economische en sociale omstandigheden en lokale gemeenschappen en waarbij veerkrachtige gemengde en gezonde bossen worden bevorderd;
53. benadrukt het feit dat gewasbeschermingsmiddelen en instrumenten voor de stabiliteit van de landbouwproductie, de voedselveiligheid en -zekerheid, de aanpassing aan de klimaatverandering en de duurzaamheid van het inkomen van landbouwers belangrijk zijn; is van mening dat weliswaar vooruitgang is geboekt, maar dat het gebruik en meer in het bijzonder de risico's van chemische pesticiden aanzienlijk moeten worden verminderd teneinde de impact op de biodiversiteit te verkleinen, rekening houdend met specifieke nationale omstandigheden; meent dat de optie van het gebruik van streeftrajecten uitvoerig moet worden onderzocht;
54. benadrukt het feit dat geïntegreerde gewasbescherming⁸ (IPM) en duurzame systemen, waaronder agro-ecologische benaderingen, een sleutelrol spelen bij het verminderen van de afhankelijkheid van pesticiden, en dringt er bij de lidstaten op aan ervoor te zorgen dat IPM wordt toegepast en dat de uitvoering ervan systematisch wordt beoordeeld;
55. benadrukt dat voor het verminderen van de behoefte aan pesticiden en het bewerkstelligen van een verdere vermindering van het gebruik van chemische pesticiden en de bijbehorende risico's, landbouwers een groter instrumentarium van alternatieve, doeltreffende, betaalbare en milieuvriendelijke gewasbeschermingsoplossingen en -methoden nodig hebben; stelt voor dat dit bestaat uit het meer doorgedreven gebruik van culturele, fysische en biologische bestrijdingstechnieken, nieuwe pesticiden met laag risico en biopesticiden, doeltreffendere toepassingstechnieken die worden vergemakkelijkt door instrumenten zoals digitale en precisielandbouw, epidemiologische modellen, een breder en verbeterd scala aan mogelijkheden voor resistente variëteiten waarvoor minder input nodig is, almede versterkte regelingen voor opleiding en advies op het gebied van onderzoek en innovatie, ook in agro-ecologische landbouwpraktijken;
56. verzoekt de Commissie het regelgevingskader te verbeteren om de toepassing te versnellen van nieuwe en alternatieve oplossingen voor gewasgezondheid, met inbegrip van gewasbeschermingsmiddelen met minder milieu-impact, zoals stoffen waarmee een

⁸ Overeenkomstig de algemene beginselen in bijlage III van Richtlijn 2009/128/EG van het Europees Parlement en de Raad van 21 oktober 2009 tot vaststelling van een kader voor communautaire actie ter verwezenlijking van een duurzaam gebruik van pesticiden (PB L 309 van 24.11.2009, blz. 71).

laag risico is gemoeid, biologische bestrijdingsoplossingen en natuurlijke stoffen;

57. wijst op de rol die nuttige soorten in het agro-ecosysteem spelen, met name wat betreft plaagbestrijding, maar ook op het gebied van bestuiving en gewas- en bodembescherming; merkt op dat de juiste keuze van mixen van wilde bloemen predatorinsecten en parasitoïden kan aantrekken en behouden, hetgeen ten goede komt aan de productie en leidt tot een toename van bestuivingsprocessen;
58. is van mening dat er adequate stimulansen en vergoeding voorhanden moeten zijn om duurzame praktijken zoals IPM en agro-ecologische benaderingen toe te passen;
59. is ingenomen met de gezamenlijke acties van Europol en de lidstaten om de illegale invoer van gewasbeschermingsmiddelen uit derde landen tegen te gaan, maar is uiterst bezorgd over het voortduren hiervan, hetgeen tevens gevolgen heeft voor het milieu en de biodiversiteit in de EU;
60. betreurt het feit dat de landbouwproductie en consumptie steeds meer geconcentreerd zijn op een beperkt aantal landbouwgewassen, en bijbehorende variëteiten en genotypen; onderstreept het feit dat het blijven verbeteren en behouden van genetische variabiliteit in al haar componenten van cruciaal belang is voor de bevordering van de diversiteit en rijkdom van landbouwecosystemen en voor het behoud van lokale genetische hulpbronnen, met name als opslagplaats voor oplossingen om het hoofd te bieden aan de milieu-, klimaat- en voedselzekerheidsuitdagingen die ons te wachten staan;
61. wijst erop dat cultivars en oude variëteiten behouden moeten blijven, omdat zij in niet-optimale omstandigheden kunnen leven; merkt voorts op dat de meest kostenefficiënte manier om die genen en eigenschappen in stand te houden in het veld is; is ingenomen met het feit dat de Commissie overweegt de regels voor het in de handel brengen van traditionele gewasvariëteiten te herzien om bij te dragen aan de instandhouding en het duurzame gebruik ervan; is tevens ingenomen met haar voornemen maatregelen te treffen om de registratie van zaadvariëteiten, waaronder biologisch heterogeen materiaal, te vergemakkelijken en gemakkelijkere markttoegang voor traditionele en lokaal aangepaste variëteiten te waarborgen;
62. wijst op het feit dat in blijvende gewassen het verlies aan diversiteit ook plaatsvindt vanwege het verlies aan genetische diversiteit binnen de variëteiten zelf; betreurt dat de EU-systemen voor vegetatieve vermeerdering op een manier zijn opgezet die het behoud van biodiversiteit binnen variëteiten niet bevordert; verzoekt de Commissie regelgevingswijzigingen in de EU-wetgeving inzake vegetatieve vermeerdering te bevorderen, waarbij behoud van de genetische variabiliteit van de traditionele Europese variëteiten op het landbouwbedrijf wordt aangemoedigd;
63. herinnert eraan dat een aantal inheemse en autochtone dierenrassen in de Europese Unie wordt gefokt, met kenmerken van regionale habitats en/of het traditionele bestaan van lokale gemeenschappen en integrale aspecten van biodiversiteit; verzoekt de lidstaten maatregelen ten behoeve van de bescherming van die rassen te blijven handhaven; maakt zich zorgen over het feit dat sommige soorten, zoals varkens uit de oostelijke Balkan, door ziekten als de Afrikaanse varkenspest met uitsterven worden bedreigd; verzoekt de lidstaten tijdig maatregelen te treffen en middelen uit te trekken om het verlies van deze biodiversiteit te voorkomen;

64. roept de Commissie op ambitieuze, passende en vernieuwde voorschriften en plannen te ontwikkelen om met uitgebreide protocollen te voorkomen dat invasieve soorten de verschillende Europese grondgebieden en zeeën binnendringen, teneinde de binnenkomst van zowel planten- als diersoorten te voorkomen die niet alleen grote negatieve gevolgen voor de biodiversiteit kunnen hebben, maar ook voor de landbouw en visserij, met aanzienlijke economische verliezen als gevolg, waarbij actielijnen voor het beheer van invasieve soorten en de effecten die zij kunnen hebben op verschillende ecosystemen en sectoren, moeten worden opgezet;
65. verzoekt de Commissie ervoor te zorgen dat elke doelstelling voor niet-productief landbouwareaal, niet-productieve landschapselementen en beschermde gebieden flexibel genoeg is om bij de uitvoering rekening te kunnen houden met de precieze omstandigheden en mogelijkheden van elke lidstaat en de rechten van landbouwers, vissers en land- en boseigenaren geëerbiedigd worden, waarbij strikte bescherming een vrijwillige optie blijft voor land- en boseigenaren;
66. onderstreept dat het opgeven van landbouwgrond betrekking heeft op 10 tot 50 % van het landbouwareaal van de EU, hetgeen leidt tot verlies aan traditionele landschappen, verhoogd risico op bodemerosie en aantasting van habitats voor talrijke soorten; herinnert aan de fundamentele rol van de maatregelen voor gebieden met natuurlijke beperkingen bij het voorkomen van het uit de productie nemen van grond en het instandhouden van menselijke activiteiten in deze gebieden, maar ook bij het voorkomen van bosbranden en het beschermen van specifieke ecosystemen en natuurlijke rijkdommen, zoals landbouwgebieden met een hoge natuurwaarde;
67. onderstreept dat veranderingen in grondgebruik, de uitbreiding en intensivering van landbouw en de niet-duurzame handel in en consumptie van wilde dieren belangrijke rechtstreekse oorzaken van verlies aan biodiversiteit zijn en leiden tot meer contact tussen wilde dieren, landbouwhuisdieren, pathogenen en mensen, waardoor omstandigheden ontstaan die de opkomst van infectieziekten in de hand werken;
68. merkt op dat de productie van bont, waarvoor duizenden wilde dieren van een soortgelijk genotype in voortdurend stressvolle omstandigheden dicht bij elkaar worden opgesloten, het welzijn van dieren ernstige schade kan toebrengen en hun kwetsbaarheid voor infectieziekten, waaronder zoönosen, vergroot, zoals het geval is geweest met COVID-19 bij nertsen;
69. benadrukt de noodzaak van het ontwikkelen van verdienmodellen door een marktconforme beloning van boeren, tuinders, vissers en andere gebiedseigenaren en -gebruikers voor door hen geleverde ecosystemendiensten;
70. erkent het belang van het traceren van voor biodiversiteit relevante economische instrumenten en de financiën die daaruit voortvloeien en van het tot stand brengen van consistente en vergelijkbare tracering en rapportage van financiering in de lidstaten;
71. wijst op de cruciale rol die bestuivers op het gebied van biodiversiteit en landbouwproductie vervullen; is bezorgd over de hoge sterfte onder bestuivers, waaronder honingbijen, die in een aantal regio's in de EU is gedocumenteerd; roept de verantwoordelijke autoriteiten van de lidstaten op te zorgen voor meer controle over het gebruik van stoffen die niet toegelaten zijn of schadelijk zijn voor bestuivers;

72. verzoekt om een holistische benadering bij het treffen van maatregelen ter ondersteuning van bestuivers en dat steun in het kader van het GLB niet tot verzwakking of het verlies van bestuivingsdiensten leidt; roept de lidstaten op in hun ontwerpen voor strategische plannen maatregelen op te nemen die gericht zijn op diverse groepen bestuivers;
73. is van mening dat digitale technologieën, waaronder precisielandbouw, Europese landbouwers kunnen helpen veilig en kwaliteitsvol voedsel te produceren, terwijl wordt bijgedragen aan het behoud van biodiversiteit en de milieueffecten van landbouw worden beperkt; wijst op het belang de ontwikkeling van digitale hulpmiddelen te ondersteunen die planning van biodiversiteit op het niveau van landbouwbedrijven en op nog ruimer niveau mogelijk maken alsmede netwerkconnectiviteit in plattelandsgebieden te verbeteren;
74. wijst erop dat het nodig is de toegang tot deze instrumenten via het GLB mogelijk te maken om te waarborgen dat iedereen van de digitaliseringsmogelijkheden profiteert; wijst voorts op de noodzaak de uitrol van digitale landbouw op inclusieve wijze te vergemakkelijken, door middel van opleiding en landbouwadvisverlening;
75. erkent de diversiteit van de Europese landbouw en het grote potentieel voor biodiversiteit van de landbouwsystemen ervan, zoals nomadische veeteelt en begrazingssystemen die weiden en hagen in stand houden, boslandbouw en extensief beheerde landbouwgrond;
76. verzoekt de Commissie om milieuvriendelijke productiemethoden te bevorderen, zoals geïntegreerde productie – een methode die in tal van lidstaten op grote schaal wordt toegepast en die het gebruik van natuurlijke rijkdommen optimaliseert, bodem, water en lucht beschermt en biodiversiteit bevordert;
77. verzoekt de Commissie en de lidstaten het gebruik van weidegrond en weidehabitats, inclusief met bomen en struiken begroeide weiden en andere agribosbouwssystemen, te bevorderen in combinatie met de instandhouding van gemeenschappen van grasland met een hoge natuurwaarde;
78. erkent het potentieel van agro-ecologische systemen, namelijk wat betreft het combineren van diversificatiepraktijken, door gelijktijdige verlening van meerdere ecosystemendiensten en behoud van de biodiversiteit, en het ondersteunen van gewassenopbrengst en het inkomen van landbouwers⁹; erkent voorts de waarde van het bevorderen van de toepassing van bestaande win-winbenaderingen;
79. wijst erop dat sommige handelsovereenkomsten waarover momenteel wordt onderhandeld of die zijn afgerond, misschien niet in overeenstemming zijn met de doelstellingen van de biodiversiteitsstrategie; herinnert aan de noodzaak om ervoor te zorgen dat handelsovereenkomsten toepasselijke hoofdstukken over handel en

⁹ Tamburini, G. et al., “Agricultural diversification promotes multiple ecosystem services without compromising yield”, *Science Advances*, vol. 6, nr. 45, 2020. Evaluatie van 98 meta-analyses op basis van 5 160 originele studies, die 41 946 vergelijkingen omvatten tussen gediversifieerde en vereenvoudigde praktijken. In 63 % van de gevallen bevorderde agro-ecologie de biodiversiteit zonder dat er aan opbrengst werd ingeboet en in veel gevallen steeg de opbrengst zelfs. <https://advances.sciencemag.org/content/6/45/eaba1715>
Van der Ploeg, J. D. et al., “The economic potential of agroecology: Empirical evidence from Europe”, *Journal of Rural Studies*, vol. 71, 2019, blz. 46-61. <https://doi.org/10.1016/j.jrurstud.2019.09.003>

duurzame ontwikkeling bevatten om de biodiversiteit en de afstemming op de Europese normen betreffende duurzaamheid te bevorderen;

80. is ingenomen met de toezegging van de Commissie om te zorgen voor de volledige uitvoering en handhaving van de biodiversiteitsbepalingen in handelsovereenkomsten en om het effect ervan op de biodiversiteit beter te beoordelen; verzoekt de Commissie de nodige mechanismen in te voeren om ervoor te zorgen dat de naar de EU ingevoerde producten in overeenstemming zijn met de maatregelen die voor Europese landbouwers gelden, zodat de inspanningen van EU-landbouwers om voedsel duurzamer te produceren en dus te zorgen voor een doeltreffendere bescherming van de biodiversiteit wereldwijd, worden vervolmaakt;
81. dringt erop aan de consistentie van de handelspolitiek van de Unie te waarborgen door de vergemakkelijking van de invoer van landbouwproducten die als gevolg van ontbossing zijn geproduceerd, hetgeen de mondiale biodiversiteit ernstig aantast, te vermijden; wijst op het potentieel van duurzame boslandbouw om ecosysteemdiensten en de biodiversiteit van landbouwgrond te verbeteren en te stimuleren en tegelijkertijd de productiviteit en duurzaamheid van landbouwbedrijven te verhogen;
82. merkt op dat nutriënten van essentieel belang zijn voor de landbouwproductie en om de bodem gezond te houden; is ingenomen met het voorstel van de Commissie om nutriëntenverliezen te verminderen en wijst erop dat het overmatige gebruik van meststoffen een bron van lucht-, bodem- en waterverontreiniging en klimaateffecten is, met negatieve gevolgen voor de biodiversiteit; benadrukt dat verbeterd beheer van nutriënten zowel economische als milieuvoordelen biedt;
83. wijst erop dat een strategie ter vermindering van nutriëntenverliezen er hoofdzakelijk op gericht moet zijn landbouwers in staat te stellen nutriëntenbeheer doeltreffender te maken en benadrukt het belang van innovatieve technologieën en oplossingen in dat opzicht; dringt er bij de lidstaten op aan om in hun strategische plannen met maatregelen te komen die het efficiënte beheer en de circulariteit van nutriënten bevorderen alsmede de voorlichting voor bedrijfsadviseurs en landbouwers sterk te ondersteunen;
84. verzoekt om onderwijsprogramma's op te zetten en te ondersteunen die tot een goed begrip van zowel agronomisch als natuurbehoud leiden;
85. wijst erop dat onderzoek, innovatie, kennisuitwisseling, bewustmaking, onderwijs en adviesdiensten cruciaal zullen zijn om gegevens te verzamelen en de beste oplossingen te vinden voor het behoud van de biodiversiteit;
86. wijst op de fundamentele rol van landbouwbedrijfsadviesdiensten bij het verspreiden van innovatie en kennis over strategieën inzake bevordering van biodiversiteit, het stimuleren van de uitwisseling van ervaringen, met name uitwisseling tussen landbouwers onderling, en het bevorderen van praktische demonstraties, met name door op lokaal niveau te werk te gaan zodat landbouwers zich beter kunnen aanpassen aan de specifieke realiteit ter plaatse, zoals kleinschalige landbouwbedrijven en jonge en vrouwelijke landbouwers en mensen die in achtergestelde plattelandsgebieden wonen; verzoekt de lidstaten uitgebreid advies aan landbouwers te verstrekken over het toepassen van productiesystemen en beheerpraktijken die behoud en herstel van biodiversiteit op landbouwgrond bevorderen;

87. onderstreept dat onderzoek en innovatie een essentiële rol spelen in het versnellen van de transitie naar duurzame voedselsystemen, met name door te voorzien in geavanceerde kennis waardoor landbouwers voedsel kunnen produceren met minder input en de verlening van ecosysteemdiensten kunnen verhogen, terwijl sociale en economische duurzame ontwikkeling wordt ondersteund; is van mening dat om innovatie op de markt te brengen een ondersteunend regelgevingskader en de vaststelling van stimulansen nodig zijn;
88. wijst op de enorme bijdrage van een gezonde levende bodem aan de mondiale biodiversiteit en ecosysteemdiensten en het sterke verband tussen een levende, gezonde bodem met grote biodiversiteit, gemeenschappen, de productiviteit en rentabiliteit van landbouwbedrijven, hun weerbaarheid tegen de klimaatverandering, met name droogte en overstromingen, en voedsel- en biomassa-veiligheid; wijst erop dat meer dan 60 % van de Europese bodem ongezond is¹⁰ en dat beleidsmaatregelen vereist zijn om voorwaarden voor leven in de bodem te bevorderen; wijst op de impact van microplastics op de biodiversiteit van de bodem;
89. is ingenomen met de routekaart van de Commissie om een nieuwe bodemstrategie voor de bescherming en het duurzame gebruik van de bodem vast te stellen, de start van de EU-waarnemingspost voor de bodem en de EU-missie voor bodemgezondheid en voedsel getiteld “Zorgen voor de bodem is zorgen voor leven”; verzoekt de Commissie en de lidstaten verder onderzoek naar bodemecosysteemdiensten te ondersteunen en relevante bestaande financieringsprogramma’s aan te passen teneinde zulke onderzoeksprojecten te vergemakkelijken;
90. herinnert aan het belang van duurzaam gebruik en beheer van watervoorraden voor de bescherming en het herstel van biodiversiteit; moedigt de Commissie en de lidstaten aan hun steun voor doeltreffende en efficiënte irrigatiesystemen en duurzaam waterbeheer te versterken;
91. benadrukt het succes van de vogel- en habitatrictlijn¹¹ en merkt op dat de EU het grootste netwerk van beschermde gebieden ter wereld heeft en dat doeltreffend beheer van natuurlijke processen van het allergrootste belang is voor het behoud van de biodiversiteit;
92. wijst op de aanzienlijke verschillen tussen de lidstaten in het uitvoeren van Natura 2000 en het daaruit voortvloeiend ongelijk speelveld ten aanzien van bescherming; benadrukt dat alle relevante actoren op EU-, nationaal, regionaal en lokaal niveau moeten worden betrokken om de vogel- en habitatrictlijn beter uit te voeren; herinnert aan de resultaten van de geschiktheidscontrole van de richtlijnen; erkent de flexibiliteit van de richtlijnen wat betreft uitvoering, hetgeen uitvoerig moet worden onderzocht om specifieke nationale omstandigheden in aanmerking te kunnen nemen, waardoor conflicten tussen natuurbescherming en sociaal-economische activiteiten verminderd en

¹⁰ Tussentijds verslag van de missieraad bodemgezondheid en voedsel, “Zorgen voor de bodem is zorgen voor leven”, Europese Commissie, 2020.

<https://op.europa.eu/nl/publication-detail/-/publication/4ebd2586-fc85-11ea-b44f-01aa75ed71a1/>

¹¹ Richtlijn 2009/147/EG van het Europees Parlement en de Raad van 30 november 2009 inzake het behoud van de vogelstand (PB L 20 van 26.1.2010, blz. 7). Richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna (PB L 206 van 22.7.1992, blz. 7).

geleidelijk opgelost kunnen worden;

93. benadrukt de noodzaak van ondersteuning van landbouwpraktijken, zoals boslandbouw en nomadische veeteelt, in hoogwaardige gebieden, die een breed scala aan ecosysteemdiensten bieden; herinnert eraan dat grote carnivoren, met name wolven, een impact kunnen hebben op de levensvatbaarheid van de landbouw, vooral op sommige extensief beheerde landbouwgronden met grote biodiversiteit; brengt in herinnering dat veranderende omstandigheden hebben geleid tot populatiegroei van sommige beschermde soorten grote carnivoren en hun prooidieren; wijst erop dat bepaalde gebieden met hoge biodiversiteit moeten worden beheerd om een evenwichtige ontwikkeling van alle soorten mogelijk te maken; herinnert aan de verantwoordelijkheid van de Commissie om de vorderingen bij het behalen van een bepaalde staat van instandhouding voor soorten per regio te beoordelen en deze indien nodig aan te passen als de gewenste staat van instandhouding is behaald, met het oog op de bescherming van vee;
94. neemt kennis van het voorstel van de Commissie om de gebieden onder bescherming en onder strikte bescherming te vergroten en verwijst naar de conclusies van de Raad van 16 oktober 2020 over biodiversiteit dat bepaalde menselijke activiteiten die in overeenstemming zijn met de behoudsdoelstellingen van het beschermde gebied bij een strikter beschermingsniveau kunnen worden toegelaten; is van mening dat menselijke activiteiten die verenigbaar zijn met de beschermingsdoelstellingen of zelfs positief bijdragen aan biodiversiteit moeten kunnen worden toegestaan in gebieden die strikt worden beschermd;
95. moedigt de lidstaten sterk aan om landbouwers naar behoren te belonen en hen te stimuleren door een financiële vergoeding toe te kennen voor gebieden die uit hoofde van Natura 2000 zijn aangewezen als beschermd en strikt beschermd gebied, alsmede door hogere productiekosten als gevolg van beschermings- en instandhoudingsmaatregelen te dekken;
96. herinnert eraan dat 7,5 % van de jaarlijkse uitgaven uit hoofde van het MFK in 2024 en 10 % van de jaarlijkse uitgaven in 2026 en 2027 moet worden gereserveerd voor biodiversiteitsdoelstellingen.

INFORMATIE OVER DE GOEDKEURING IN DE ADVISERENDE COMMISSIE

Datum goedkeuring	4.3.2021
Uitslag eindstemming	+: 35 -: 8 0: 5
Bij de eindstemming aanwezige leden	Mazaly Aguilar, Clara Aguilera, Atidzhe Alieva-Veli, Álvaro Amaro, Eric Andrieu, Attila Ara-Kovács, Carmen Avram, Adrian-Dragoş Benea, Mara Bizzotto, Daniel Buda, Isabel Carvalhais, Asger Christensen, Angelo Ciocca, Ivan David, Paolo De Castro, Jérémy Decerle, Salvatore De Meo, Herbert Dorfmann, Luke Ming Flanagan, Dino Giarrusso, Francisco Guerreiro, Martin Häusling, Martin Hlaváček, Krzysztof Jurgiel, Jarosław Kalinowski, Elsi Katainen, Gilles Lebreton, Norbert Lins, Colm Markey, Alin Mituţa, Marlene Mortler, Ulrike Müller, Maria Noichl, Juozas Olekas, Pina Picierno, Maxette Pirbakas, Eugenia Rodríguez Palop, Bronis Ropé, Bert-Jan Ruissen, Anne Sander, Petri Sarvamaa, Simone Schmiedtbauer, Annie Schreijer-Pierik, Veronika Vrecionová, Sarah Wiener, Juan Ignacio Zoido Álvarez
Bij de eindstemming aanwezige vaste plaatsvervangers	Anna Deparnay-Grunenberg, Petros Kokkalis

HOOFDELIJKE EINDSTEMMING IN DE ADVISERENDE COMMISSIE

35	+
ECR	Mazaly Aguilar, Krzysztof Jurgiel, Veronika Vrecionová
NI	Dino Giarrusso
PPE	Álvaro Amaro, Daniel Buda, Salvatore De Meo, Herbert Dorfmann, Jarosław Kalinowski, Norbert Lins, Colm Markey, Marlene Mortler, Anne Sander, Petri Sarvamaa, Juan Ignacio Zoido Álvarez
Renew	Atidzhe Alieva-Veli, Asger Christensen, Jérémy Decerle, Martin Hlaváček, Elsi Katainen, Alin Mituța, Ulrike Müller
S&D	Clara Aguilera, Eric Andrieu, Attila Ara-Kovács, Carmen Avram, Adrian-Dragoș Benea, Isabel Carvalhais, Paolo De Castro, Maria Noichl, Juozas Olekas, Pina Picierno
The Left	Luke Ming Flanagan, Petros Kokkalis, Eugenia Rodríguez Palop

8	-
ID	Ivan David
PPE	Simone Schmiedtbauer, Annie Schreijer-Pierik
Verts/ALE	Anna Deparnay-Grunenberg, Francisco Guerreiro, Martin Häusling, Bronis Ropè, Sarah Wiener

5	0
ECR	Bert-Jan Ruissen
ID	Mara Bizzotto, Angelo Ciocca, Gilles Lebreton, Maxette Pirbakas

Verklaring van de symbolen:

+ : voor

- : tegen

0 : onthouding